

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA BIAŁOGARD**

OPRACOWANIE:
PRACOWNIA PROJEKTOWA GEO-GRAF

Koszalin, listopad 2012

SPIS TREŚCI

1 PRZEDMIOT, CEL METODA OPRACOWANIA	3
1.1 PRZEDMIOT I CEL PROGNOZY	3
1.2 METODA OPRACOWANIA	4
1.3 PODSTAWY PRAWNE, NA KTÓRYCH OPARTO PROGNOZĘ	6
1.4 ŹRÓDŁA INFORMACJI WYKORZYSTANE PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY.....	7
2 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	8
2.1 POŁOŻENIE TERENÓW	8
2.2 ZAWARTOŚĆ I GŁÓWNE CELE DOKUMENTU.....	10
2.3 POWIĄZANIA PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI	10
3 STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	11
3.1 GŁÓWNE UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKOWE	11
3.2 HYDROGRAFIA	13
3.3 KLIMAT	14
3.4 SZATA ROŚLINNA	15
3.5 FAUNA.....	16
3.6 KRAJOBRAZ	17
3.7 ZASOBY PRZYRODNICZE I ICH OCHRONA PRAWNA	18
3.8 ZASOBY KULTUROWE I ICH OCHRONA PRAWNA.....	23
3.9 OKREŚLENIE POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	24
4 ANALIZA ISTNIEJĄCYCH PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY.....	24
5 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	25
6 ANALIZA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ RÓŻNEGO RODZAJU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KULTUROWEGO...	28
6.1 SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	29
6.2 ANALIZA USTALEŃ ZMIANY PLANU ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.....	31
6.3 WPŁYW USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	36
7 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	43

8	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.	44
9	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO..	44
10	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.
11	ZAŁĄCZNIKI	BŁĄD! NIE ZDEFINIOWANO ZAKŁADKI.

1 PRZEDMIOT, CEL METODA OPRACOWANIA

1.1 Przedmiot i cel prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko **ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard** dla obszarów określonych w uchwale nr **XXII/178/2012** Rady Miejskiej Białogardu z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard.

Prognoza oddziaływania na środowisko powstała jako realizacja zapisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Stanowi ona niezbędny załącznik do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp), która podlega opiniowaniu przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz organy państwowej inspekcji sanitarnej i wykładana jest razem z nim do publicznego wglądu.

Celem opracowania prognozy jest:

- 1) wypełnienie wymogów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz ustaw związanych z ochroną środowiska,
- 2) określenie warunków lokalizacji, zagospodarowania terenu i procesu budowy, które spowodują, że podstawowe walory środowiska przyrodniczego nie ulegną zniszczeniu. Ponadto zagospodarowanie musi spełnić takie warunki, ażeby w procesie eksploatacji nie wystąpiły zjawiska niekorzystne dla człowieka i przyrody.

Przy opracowaniu prognozy kierowano się wytycznymi zawartymi w art. 51 ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym prognoza ta powinna:

1. zawierać:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;
2. określać, analizować i oceniać:
 - a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,

- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

oraz

3. przedstawiać:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.2 Metoda opracowania

Informacje zawarte w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko, zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz zostały dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanych ustaleń planu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z projektowanym planem.

Podczas opracowywania prognozy dokonano:

- określenia stanu środowiska na podstawie obserwacji terenowych oraz analizy materiałów archiwalnych,

- analizy i oceny przydatności terenów pod względem planowanych funkcji terenu oraz ich oddziaływań na środowisko,
- oceny potencjalnych zagrożeń środowiska, istotnych z punktu widzenia projektowanych zmian oraz wpływ zapisów ustaleń projektu planu na funkcjonowanie środowiska.

1.3 Podstawy prawne, na których oparto prognozę

- Ustawa o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 r. (Dz. U. Nr 199, poz. 1227),
- Ustawa Prawo ochrony środowiska z 27 kwietnia 2001 roku (jednolity tekst ustawy Dz. U. 2008 Nr 25, poz. 150 ze zmianami),
- Ustawa o wprowadzeniu ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz zmianie niektórych ustaw z 27 lipca 2001 roku (Dz. U. 2001 Nr 100, poz. 1085, ze zmianami),
- Ustawa o ochronie przyrody z 16 kwietnia 2004 roku (Dz. U. 2004 Nr 92, poz. 880, ze zmianami),
- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (Dz. U. 2003 Nr 80, poz. 717, ze zmianami),
- Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (Dz. U. 1991, Nr 101, poz. 444 ze zmianami),
- Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych z 3 lutego 1995 roku (Dz. U. 2004 Nr 121, poz. 1266, ze zmianami),
- Ustawa o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 roku (tekst jednolity Dz. U. 2007, Nr 39, poz. 251, ze zmianami),
- Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz. U. Nr 163, poz. 981),
- Prawo wodne z 18 lipca 2001 roku (jednolity tekst ustawy Dz. U. 2005 Nr 239, poz. 2019, ze zmianami),
- Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 roku (tekst jednolity z Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008),
- Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z dnia 9 listopada 2010 r. (Dz. U. Nr 213, poz. 1397),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 25, poz. 133),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 81),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 237, poz. 1419),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (Dz. U. Nr 92, poz. 1029),

- Rozporządzenie MSWiA w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych z dnia 24 września 1998 roku (Dz. U. 1998 Nr 126, poz. 839),
- Rozporządzenie MŚ w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku z dnia 14 czerwca 2007 r. (Dz. U. Nr 120, poz. 826),
- Rozporządzenie MŚ w sprawie katalogu odpadów z dnia 27 września 2001 roku (Dz. U. Nr 112, poz. 1206),
- PN – 86/B-02480 Grunty budowlane.

1.4 Źródła informacji wykorzystane przy sporządzeniu prognozy

- Geneza, analiza i klasyfikacja gleb, Drzymała S., Maszner P., Mocek A., AR Poznań, 1997,
- Geografia fizyczna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa, 1998,
- Mapa hydrograficzna Polski w skali 1:50 000,
- Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych w Polsce wymagających szczególnej ochrony, Kleczkowski A.E., AGH Kraków, 1990,
- Mapa sozologiczna Polski w skali 1:50 000,
- Mapa topograficzna Polski w skali 1:10 000,
- Mapa zasadnicza w skali 1:1000,
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Białogardu,
- Raporty o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim z lat 2006 – 2011. WIOŚ Szczecin,
- Roczne oceny jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim - Raporty z lat 2006-2011. WIOŚ Szczecin,
- Pięcioletnia ocena jakości powietrza za lata 2002-2006. WIOŚ Szczecin,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Białogard,
- Zasady sporządzania dokumentacji geologiczno-inżynierskich, Bażyński J., Mrągowski A., Frankowski Z., Kaczyński R., Rybicki S., Wysokiński L., PIG Warszawa, 1999,
- Zieleń w mieście, Czerwieniec M., Lewińska J. IGPIK Warszawa, 1996,
- Wizja w terenie, dokumentacja fotograficzna, prace badawcze,
- Wywiad.

2 INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

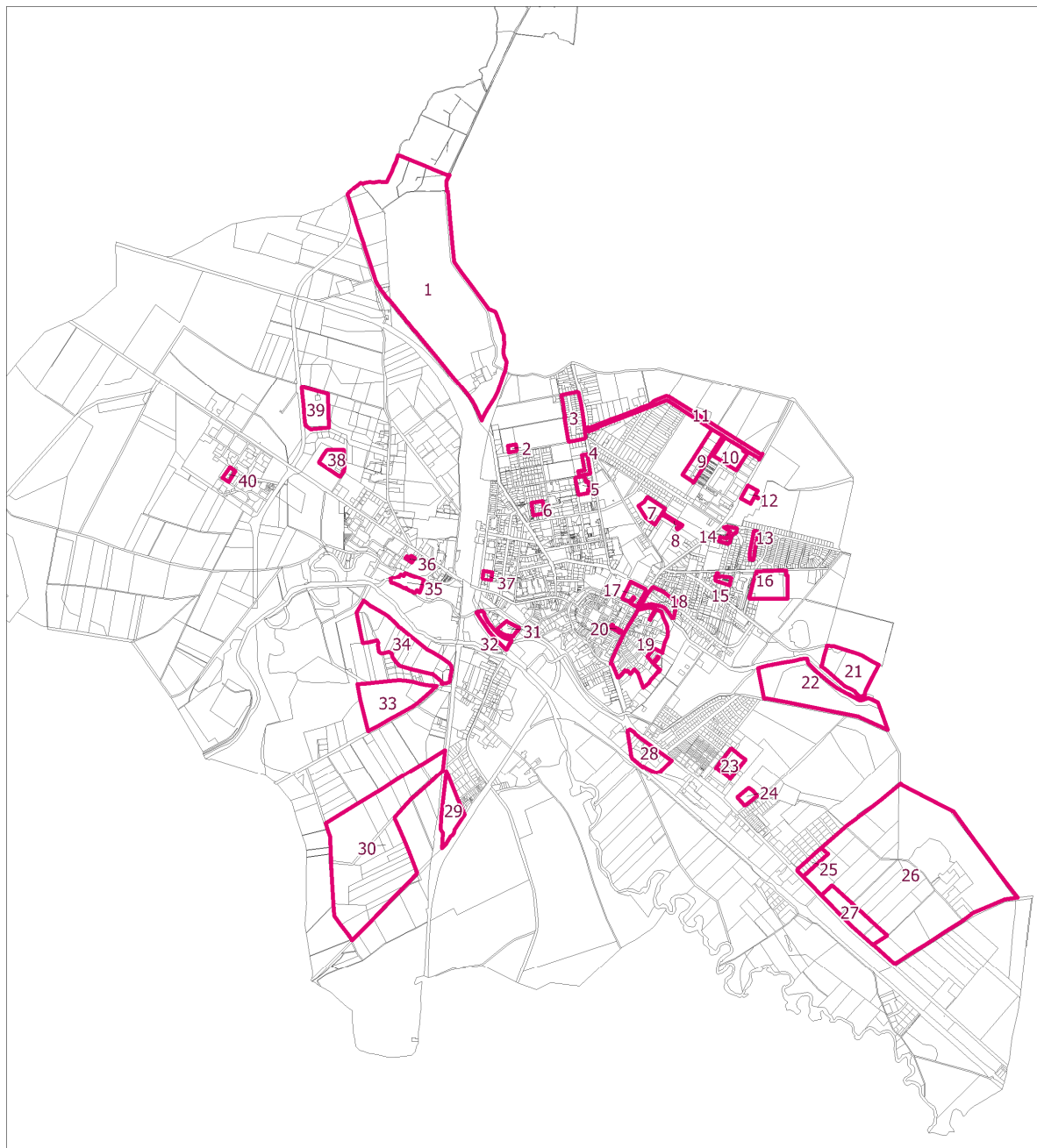
2.1 Położenie terenów

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy obszarów określonych w uchwale nr XXII/178/2012 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard.

Zmiana planu obejmuje obszary w rejonie następujących ulic:

Nr obszaru	Rejon (ulica)
1.	1 Maja - Koszalińska;
2.	Asnyka;
3.	Kochanowskiego;
4.	Dąbrowszczaków;
5.	Dąbrowszczaków;
6.	Mickiewicza;
7.	Władysława Jagiełły;
8.	Wiślana;
9.	Księcia Bogusława X;
10.	Gryfitów;
11.	Mestwina;
12.	Zwycięstwa;
13.	Ignacego Paderewskiego;
14.	Karola Szymanowskiego – Noskowskiego;
15.	Piastów;
16.	Chopina;
17.	Grunwaldzka – Józefa Piłsudskiego;
18.	Zygmunta Augusta;
19.	Zapolskiej;
20.	Grottgera;
21.	Moniuszki;
22.	rejon rzeki Leśnicy;
23.	Księdza Czesława Berki;
24.	Gdyńska;
25.	Witkacego;
26.	Szosa Połczyńska – Droga Klępino;
27.	Szosa Połczyńska;
28.	Szosa Połczyńska;
29.	Kisielice Małe;
30.	Ogrodowa;
31.	Świdwińska;
32.	Drzymały;
33.	Ogrodowa – Słoneczna;

34.	Słoneczna;
35.	Szpitalna;
36.	Wileńska;
37.	Sądowa – Klonowa;
38.	Wodna;
39.	Koszalińska;
40.	Władysława Komara.

Rys 1. Położenie obszarów objętych projektem zmiany mpzp.

2.2 Zawartość i główne cele dokumentu

Projekt uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawiera regulacje funkcjonalno-prawne, zarówno ogólne jak i szczegółowe, dla poszczególnych terenów, będących przedmiotem planu. Celem opracowania zmiany planu jest:

- wyodrębnienie terenów o nowym przeznaczeniu, przy jednoczesnym wyznaczaniu nowych dróg lokalnych i dojazdowych obsługujących poszczególne tereny;
- wprowadzenie nowych i zmodyfikowanie istniejących dotychczas linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- zmiana projektowanych granic działek
- zmiana obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy;
- regulacja zapisów szczegółowych części tekstowej planu.

2.3 Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Aktualnie dla całego miasta Białogard obowiązuje jeden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, uchwalony uchwałą Nr XLVII/396/06 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 27 października 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 111, poz. 2163), zmienionego uchwałami: Nr LIV/346/09 z dnia 28 października 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 93, poz. 2644) i Nr XIII/117/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2012 r. poz. 8).

Na sposób rozwiązania zagadnień przestrzennych obszarów objętych projektem zmiany mpzp znaczący wpływ wywierają przyjęte przez Radę Miasta dokumenty o charakterze strategicznym, a w szczególności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard, zmienione uchwałą Nr XIII/116/2011 Rady Miejskiej Białogardu z dnia 8 listopada 2011 r.

Ponadto wpływ na przyjęte rozwiązania urbanistyczne mają takie dokumenty jak:

- Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego;
- Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego;
- Strategia Rozwoju Miasta Białogard do roku 2015;
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Białogard, grudzień 2004;
- Program Ochrony Środowiska Powiatu Białogardzkiego;
- Opracowanie Ekofizjograficzne dotyczące terenu Miasta Białogard.

3 STAN ŚRODOWISKA OBJĘTEGO PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1 Główne uwarunkowania środowiskowe

3.1.1 Położenie terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno geograficznym Polski Konrackiego miasto Białogard położone jest w:

provincji Niżu Środkowoeuropejskiego (31)

podprovincji Pobrzeża Południobałtyckiego (315)

makroregionie Pobrzeża Koszalińskiego (313.4)

mezoregionie Równiny Białogardzkiej (313.42)

Równina Białogardzka znajduje się na wschód od doliny Parsęty, między Białogardem a Koszalinem. Za wschodnią granicę przyjmuje się pasmo wzgórz moreny czołowej przebiegających na wschód od Koszalina (Góra Krzyżanka 136 m n.p.m.). Powierzchnię równiny tworzy lekko falista morena denna. Gliniasto-piaszczyste grunty są podłożem gleb brunatno-ziemnych i bielicoziemnych.

3.1.2 Geologia. Geomorfologia

Miasto Białogard położone jest na utworach powstałych w okresie zlodowacenia północnopolskiego, stadiału głównego, fazy pomorskiej i jednej z ostatnich subfaz na Pomorzu oraz w okresie jaki nastąpił po zlodowaczeniu (holocen – trwający od około 15 000 lat do dzisiaj).

Rzeźba analizowanego obszaru ma charakter wybitnie młodoglacyjny. Podstawowy rys rzeźby obszaru jest efektem działalności lądolodu skandynawskiego w okresie zlodowaceń plejstoceńskich. W wyniku zmian klimatycznych na obszar Polski kilkakrotnie nasuwał się lądolód, który ulegał topnieniu w okresach cieplejszych. W rezultacie procesów zachodzących w tym czasie osadzały się różnorodne utwory – gliny zwałowe rozdzielone osadami wodnolodowcowymi, zastoiskowymi i rzecznyymi – żwirami, piaskami i iłami zastoiskowymi.

Decydującą rolę w kształtowaniu współczesnej rzeźby odegrało ostatnie zlodowacenie bałtyckie, a zwłaszcza stadiał pomorski. Naniesiony przez lądolód materiał stanowił bazę, która została przemodelowana w wyniku procesów zachodzących w okresie wycofywania się lądolodu. W strefach marginalnych ulegał on rozpadowi na płyty i bryły lodu, pomiędzy którymi osadzały się utwory morenowe i fluwioglacjalne. Bryły martwego lodu wytapiały się tworząc misy jeziorne i zagłębienia bezodpływowe. Powstałe w wyniku topnienia lodu wody spływały wykorzystując w tym celu rynny subglacjalne o kierunku N-S i marginalne (doliny wód

roztopowych) oraz odcinki pradolinne o równoleżnikowym układzie. Towarzystwo temu wypełnianie obniżeń osadami mineralnymi i organogenicznymi oraz rozcinanie progów dzielących te obniżenia.

W holocenie nastąpił rozwój roślinności, co ograniczyło intensywność procesów erozyjnych, a ocieplenie klimatu zaktywizowało procesy wietrzenia chemicznego, dzięki czemu nasiliły się procesy glebotwórcze. W tym okresie zagłębieniach na wysoczyznach rozwijały się torfowiska, zaś w dolinach rzek rozwinęły się równiny zalewowe.

W utworach powierzchniowych w rejonie Białogardu występują piaski i żwiry rzeczno-lodowcowe, gliny zwałowe i piaski gliniaste wysoczyzn morenowych, piaski i żwiry w dolinach rzecznych i dolinach marginalnych; ropy, pyły, piaski i gliny pylaste zastoisk lodowcowych.

W obrębie terenu opracowania można wyróżnić następujące główne formy geomorfologiczne:

1. Formy pochodzenia lodowcowego.

Wysoczyzna morenowa zbudowana z glin zwałowych moreny dennej i piasków lodowcowych. Stanowi tło krajobrazu o rzeźbie niemal płaskiej w części północnej (20 - 40 m n.p.m.), o rzeźbie lekko falistej w części południowej (30-50 m n.p.m.). Wysoczyznę rozcinają na płyty doliny rzek.

Równiny wód roztopowych i wytopiskowych. Rozprzestrzenienie osadów tych form należy wiązać z późnoglacialnym odpływem wód roztopowych. Fragment pradoliny pomorskiej przebiegającej równoleżnikowo wykorzystana jest przez rzeki Parsętę i Leśnicę. Obecne dna dolin stanowią płaskie równiny torfowe. Powierzchnia terenu jest prawie płaska, a spadki terenu nie przekraczają 2%. Doliny rzeczne i obniżenia wyścielają utwory aluwialno -bagienne. Są to mokre, słabo rozłożone torfy lub miękkoplastyczne namuły organiczne oraz gliny próchniczne. Miąższość utworów holocenijskich jest różna od 2,5 m do 5,0 m.

2. Formy pochodzenia rzeczno (akumulacyjne i erozyjne)

Dna dolin rzecznych i dolin wód roztopowych. Dna dolin są płaskie wypełnione zazwyczaj torfami, oraz osadami fluwialnymi pochodzenia postglacialnego. Często zajmują fragmenty dolin odpływu wód roztopowych oraz obniżeń powytopiskowych.

3. Formy utworzone przez roślinność

Powierzchnie torfowe występują w obrębie dolin odpływu wód roztopowych, obniżeń powytopiskowych oraz dolin rzecznych.

3.1.2.1 Złoża surowców mineralnych

W rejonie obszarów objętych zmiana planu brak złóż surowców mineralnych.

3.1.3 Gleby

Pod względem genetycznym w Białogardzie występuje kilka typów gleb. Najliczniej reprezentowane są gleby bielcowe słabo gliniaste występujące na większości obszaru miasta. Są one wytworzone z piasków. W zachodniej części miasta występują gleby bielcowe gliniaste, które w dużej mierze porośnięte są drzewostanem lasów komunalnych. W dolinie Parsęty, jej wschodnim odcinku, zalegają przede wszystkim mady. Gleby bagienno – torfowe występują w północno zachodniej części miasta, na obszarze tzw. Łąk Białogardzkich, a także południowej części miasta w dolinie bezimiennego rowu, przy drodze na Sławoborze.

3.2 Hydrografia

3.2.1 Wody podziemne

Według nowego podziału na jednolite części wód podziemnych wynikającego z wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej, Białogard położony jest w zlewni Parsęty. Według tej regionalizacji stanowi on część następujących jednostek:

Prowincji wybrzeża i pobraża Bałtyku

Regionie zachodniopomorskim

Poziomy wodonośne o znaczeniu użytkowym występują w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych. Pierwszy, przypowierzchniowy poziom wodonośny występuje w obrębie współczesnej doliny Parsęty. Główny czwartorzędowy poziom wodonośny stanowią międzyglinowe i podglinowe utwory piaszczyste starszych zlodowaceń. Poziom ten występuje na obszarze wysoczyzn. Jest on średnio i dobrze izolowany zwartym nadkładem glin zwałowych o miąższości dochodzącej niekiedy do 50 m. Wody głębszych poziomów czwartorzędowych są przeważnie dobrej i średniej jakości, o czym decyduje podwyższona zawartość żelaza lub manganu.

Użytkowy poziom wodonośny trzeciorzędowego piętra wodonośnego stanowią piaski miocenu i piaski oligocenu. Są one z reguły dobrze izolowane zwartym nadkładem glin zwałowych i ilów pstrych górnego miocenu.

Wody głębszych poziomów czwartorzędowych i trzeciorzędowych, występujące na głębokości poniżej 50 m oraz znajdujące się w obszarach intensywnej eksploatacji wód podziemnych, są zagrożone ascenzyjną migracją wód słonych.

Białogard nie leży w granicach żadnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP).

3.2.2 Wody powierzchniowe

Zgodnie z Podziałem Hydrograficznym Polski KZGW obszar miasta Białogard położony jest w dorzeczu Parsęty, w zlewniach cząstkowych:

- nr 4459 – Parsęta od Mogilicy do Leśnicy (p)
- nr 4469 – Liśnica od dopł. poniżej Żytekowa do ujścia
- nr 4471 – Parsęta od Leśnicy do Starej Parsęty (l)
- nr 4472 – Stara Parsęta
- nr 4478 – Dopływ spod Redlina
- nr 448982 – Dopływ spod Pomianowa

3.3 Klimat

Omawiany teren położony jest według podziału województwa zachodniopomorskiego na krainy klimatyczne (Kozłowski 2007) w krainie IV — Koszalińskiej.

Notuje się tutaj usłonecznienie rzeczywiste – średnio rocznie od 1500 godzin na przedpolu pagórkowatych wysoczyzn morenowych – do 1570 w północnej części krainy. Średnia roczna temperatura wynosi około 7,9°C w zachodniej części krainy i spada w kierunku wschodnim do około 7,5°. Podobną tendencję w rozkładzie przestrzennym wykazuje temperatura stycznia, która waha się od -0,7° do -1,5°C. Na większości obszaru zaliczonego do krainy IV średnia temperatura lipca kształtuje się od 16,6° do 17,0°C, a cieplejszą jest jej zachodnia część, w której średnia temperatura lipca wzrasta do około 17,2°C. Średnie daty ostatnich przymrozków wiosennych opóźniają się generalnie z północy na południe — od 24 kwietnia do 6 maja, a w dolinach rzek i zagłębieniach terenowych kończą się nawet o kilka dni później. Przymrozki jesienne notuje się w tej krainie przeciętnie już na początku trzeciej dekady października. Okres gospodarczy trwa od 243 do 251 dni, zaś długość okresu wegetacyjnego od 214 do 219 dni. W tej krainie obserwuje się wyraźny wzrost częstości występowania niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, takich jak: zwiększone dobowe sumy opadów atmosferycznych, opóźnienie początku okresu wegetacyjnego oraz liczba burz atmosferycznych. Liczba dni z opadem dobowym co najmniej 1 mm wynosi od 110 do 125. Pokrywa śnieżna występuje w czasie 45-50 dni.

Topoklimat

Istotną cechą lokalnego klimatu jest bardzo duża zmienność i nieregularność, uwarunkowana przede wszystkim rzeźbą terenu, ekspozycją, rodzajem pokrycia terenu oraz występowaniem wód powierzchniowych i terenów podmokłych.

Klimat miasta znacząco różni się od klimatu terenów otwartych czy wiejskich, nawet gdy oba leżą w obrębie tego samego rejonu klimatycznego. Charakterystyczne cechy klimatu miasta to przede wszystkim:

- występowanie tzw. miejskiej wyspy ciepła (średnia roczna temperatura powietrza w mieście jest wyższa o około 0,5 - 1,0°C). Zjawisko to jest skutkiem zabudowy

naturalnej powierzchni materiałami nieprzepuszczającymi wody, które charakteryzują się lepszą absorpcją promieni słonecznych, i które wolniej oddają zgromadzone ciepło nocą. Wpływ na powstanie tego zjawiska ma także wiele sztucznych źródeł ciepła oraz układ budynków sprzyjający „zatrzymywaniu” promieniowania w pobliżu podłoża;

- występowanie tzw. bryzy miejskiej – lokalnej cyrkulacji powietrza powodującej napływ chłodniejszego powietrza do centrum miasta;
- wyższe amplitudy temperatur odczuwalnych, związane z niewielkim udziałem roślinności wysokiej i dużym udziałem terenów zabetonowanych;
- mniejsza wilgotność powietrza – związana z niewielkim udziałem roślinności wysokiej oraz zbiorników wodnych, co znacząco obniża ewapotranspirację i parowanie;
- większe zachmurzenie, wynikające z obecności znacznej ilości jąder kondensacji, tworzonych przez zawieszone w powietrzu zanieczyszczenia, co z kolei zmniejsza nasłonecznienie;
- zmodyfikowane warunki wiatrowe:
 - gorsze warunkami przewietrzania na terenach występowania wysokiej zabudowy,
 - w zależności od układu budynki mogą powodować powstawanie wiatrów narożnych, wiatrów wstecznych, zawirowań, stref ciszy.

3.4 Szata roślinna

Roślinność rzeczywista na obszarach objętych zmianą planu została ukształtowana pod wpływem działalności człowieka. W obrębie opracowania występuje:

- roślinność urządzona: skwery, trawniki
- roślinność ruderalna,
- roślinność segetalna,
- roślinność zaroślowa,
- lasy i zadrzewienia.

W części zurbanizowanej Białogardu, w której położona jest większość analizowanych obszarów, występuje:

- roślinność ogrodów przydomowych (w nowej zabudowie jest to przede wszystkim roślinność ozdobna i trawniki, w zabudowie starszej znajdują się warzywniaki, drzewa i krzewy owocowe),
- zieleń urządzona – trawniki, krzewy i drzewa,
- zbiorowiska ruderalne – występują na terenach niezagospodarowanych, przy zabudowaniach i przydrożach tworząc kompleksy fitocenozy zróżnicowanych florystycznie. Dominują gatunki typowe dla terenów zurbanizowanych: wiechlina roczna, życica trwała oraz rośliny siedlisk wydepczyskowych: babka szerokolistna i lancetowata, rdest ptasi, tasznik pospolity, karmnik rozesłany oraz

nieużytkowanych terenów: trzcinnik, nawłóć, bylice, wrotycz pospolity, łopian większy, pokrzywa zwyczajna itp.

W nieurbanizowanych fragmentach miasta występują uprawy rolne oraz towarzyszące im zbiorowiska segetalne, a na nieużytkowanych od dłuższego czasu rolniczo lub ogrodniczo terenach zbiorowiska ruderalne z różnej wielkości płatami zadrzewień i zakrzewień. Tereny ugorowane podzielić można na wyraźnie się odróżniające dwie grupy. Pierwsza to grupa „młodych” ugorów, na których nie zauważa się sukcesji samosiewów drzew i krzewów, gdzie w zespołach roślinnych dominują trawy (kupkówka pospolita, wyczyniec łąkowy, trzcinnik piaskowy) oraz rośliny zielne: bylica pospolita, nawłóć późna, nawłóć kanadyjska, nawłóć pospolita, wrotycz pospolity. Drugą grupę stanowią „stare” ugory z wyraźną sukcesją drzew (brzozy, sosny, topoli, dębu i klonu) i krzewów, które tworzą już różnej wielkości płaty.

W waloryzacji przyrodniczej stwierdzono w obszarze objętym zmianą nr 1 występowanie na kilku stanowiskach bluszczu pospolitego.

3.5 Fauna

W części zurbanizowanej świat zwierząt jest ubogi i zdominowany przez gatunki synantropijne. Można tu spotkać drobne ssaki takie jak mysz polna, mysz domowa i zaroślowa, kret. Spośród ptaków na obszarze stwierdzono występowanie takich gatunków jak: wróbel domowy, kawka, gawron, kos, jerzyk, grzywacz, bogatka. Ciekawsze gatunkowo są teren otwarte, przede wszystkim w części zajętej przez odłogowane grunty rolne, na których rozwijająca się spontanicznie roślinność stwarza dogodne warunki dla bytowania i żerowania zwierząt.

Pośród gatunków ptaków na tym terenie występowały: potrzos świergotek łąkowy, pierwiosnek, kapturka, trznadel, skowronek polny, dzwonec, kwiczoł, grzywacz, kos, makolągwa, kuropatwa. Większość z wymienionych wyżej gatunków ptaków objęta jest ochroną całkowitą. W kategorii zagrożenia Czerwonej Księgi Gatunków Zagrożonych wg IUCN są to gatunki najmniejszej troski (niższego ryzyka) – których nie uznaje się za w większym lub mniejszym stopniu zagrożone wyginięciem.

Na terenach wilgotnych występują warunki dogodne dla płazów. W waloryzacji przyrodniczej stwierdzono występowanie m.in.: ślimaka winniczka,

Pośród ssaków na analizowanym terenie okresowo przebywają: zając szarak, lis, dzik oraz sarna, liczne są także gryzonie.

Nr obszaru	Gatunki stwierdzone w waloryzacji przyrodniczej
1	żaba moczarowa, traszka grzebieniasta, zaskroniec zwyczajny strumieniówka
21	ślimak winniczek, żaba jeziorkowa, żaba moczarowa, łabędź niemy, łyska, traszka grzebieniasta
22	żaba jeziorkowa, żaba moczarowa, ślimak winniczek, łabędź niemy, łyska
26	bocian biały, ślimak winniczek
29	świerszczak

3.6 Krajobraz

Przyjęta przez Radę Europy w 2000 r. Europejska Konwencja Krajobrazowa definiuje krajobraz jako fragment powierzchni ziemi postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i antropogenicznych (art. 1). Definicja ta odzwierciedla pogląd, że krajobraz stanowi całość, której składowe przyrodnicze i kulturowe należy ujmować i rozpatrywać łącznie.

Termin „krajobraz” występuje także w prawie polskim, w wielu dokumentach prawnych, jednak nie posiada jednoznacznej definicji i występuje w różnych kontekstach. Ustawa Prawo ochrony środowiska traktuje krajobraz jako jeden z elementów środowiska przyrodniczego, które definiowane jest następująco: *„ogół elementów przyrodniczych, w tym przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnia ziemi, kopaliny, wody, powietrze, zwierzęta i rośliny, krajobraz oraz klimat”*. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zawiera pojęcie krajobrazu kulturowego, który definiuje jako *„przestrzeń historycznie ukształtowaną w wyniku działalności człowieka, zawierającą wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze”*.

W Ustawie o ochronie przyrody znajduje się określenie *„ochrona krajobrazowa”*, która oznacza *„zachowanie cech charakterystycznych danego krajobrazu”*, a walory krajobrazowe są zdefiniowane jako: *„wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nimi rzeźba terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka”*.

Analizowany teren położony jest na obszarze charakteryzującym się krajobrazem młodoglacjalnym – ukształtowanym w głównych zarysach podczas ostatniego zlodowacenia, przeobrażonym następnie w holocenie w wyniku procesów erozyjnych, denudacyjnych i akumulacyjnych, rozwoju roślinności, a następnie przez człowieka.

Ze względu na stopień ingerencji człowieka w naturalną strukturę krajobrazu na obszarze opracowywanego mpzp występują dwa typy krajobrazu:

- w zainwestowanej części dominuje krajobraz zurbanizowany miejski – charakteryzujący się występowaniem zróżnicowanej zabudowy: mieszkaniowej (jednorodzinnej, wielorodzinnej) i usługowej ze stosunkowo niewielkim udziałem zieleni wysokiej oraz krajobraz zurbanizowany terenów przemysłowych, baz i składów,
- w obszarach niezainwestowanych występuje krajobraz otwarty (rolniczy, nieużytków) oraz krajobraz zielony w rejonach zalesionych.

Z punktu widzenia usytuowania terenu w szerszym kontekście przestrzennym występuje krajobraz:

- zamknięty – w obrębie zainwestowanej części, gdzie występują wyraźnie wyodrębniające się wnętrza krajobrazowe i niewielkie otwarcia widokowe wzdłuż ulic,
- otwarty, zielony – na terenach rolnych.

3.7 Zasoby przyrodnicze i ich ochrona prawna

3.7.1 Obiekty objęte ochroną zasobów przyrodniczych

W granicach miasta Białogard znajduje się specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” PLB320007, który został zaakceptowany w 2008 roku Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmującą, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny. Obszar ten obejmuje południowy fragment miasta, położony poniżej torów kolejowych.

Dorzecze Parsęty obejmuje szereg ważnych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Łącznie zidentyfikowano ich 25, tworzących mozaikę i pokrywających ponad 50% powierzchni obszaru. Często są to siedliska bardzo rzadkie bądź unikatowe w skali kraju i Europy. Wiele z nich jest ważnym biotopem dla cennej fauny, która podlega ochronie na podstawie konwencji międzynarodowych. Stwierdzono tu występowanie 13 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Na szczególną uwagę i podkreślenie zasługuje:

- rzeka i jej liczne dopływy posiadają najlepsze w Polsce, a może w Europie, warunki dla tarła łososi, co zapewnia utrzymanie naturalnej populacji tego gatunku w naszym kraju; ponadto naturalny charakter rzeki i jej dopływów zapewnia tarło dla innych ryb łososiowatych: troci wędrownej, pstrąga potokowego i lipienia (zachowanie takiego stanu wymaga zakazu budowania nowych przegród na rzece, natomiast istniejące, jeśli nie zostaną rozebrane, muszą być wyposażone w bardzo dobrze działające przepławki);
- obecność w rzece innych gatunków ryb (poza łososiowatymi) cennych przyrodniczo i gospodarczo: licznej populacji strzebli potokowej, certy - gatunku wędrownego i węgorza pochodzenia naturalnego, który dociera do Parsęty z odległych atlantyckich miejsc rozrodu;
- jako cenny obszar dla rozrodu wydry;
- rozległe połacie różnego typu lasów łęgowych w obrębie dolin rzecznych i na obszarze zagłębień dennomorenowych;
- jedno z większych koncentracji zjawisk źródłkowych na Pomorzu oraz duże zróżnicowanie wielu innych typów mokradeł, zwłaszcza torfowisk;

- malowniczy krajobrazowo przełomowy odcinek rzeki Parsęty pomiędzy Starym Dębem, Osówkiem i Byszynem oraz głębokie wąwozy i strome jary rzeki Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy;
- jako ważny obszar dla zachowania w Polsce naturalnej populacji złoci pochwowatej *Gagea spathacea* i kokoryczy drobnej *Corydalis pumila*, czy grążela drobnego *Nuphar pumila*;
- jedyne na Pomorzu stanowisko śledziennicy naprzeciwlistnej *Chrysosplenium oppositifolium* w dolinie Dębnicy;
- liczne i bardzo dobrze zachowane biotopy dla ptaków drapieżnych: orlika krzykliwego, błotniaka stawowego, kani rudej, bielika, puchacza, czy sowa błotna oraz dla ptaków związanych z obszarami wodno-błotnymi: bociana białego, bociana czarnego, zimorodka, sieweczki rzecznej, kulika wielkiego, czy żurawia; ponadto Parsęta jest ważny obszar dla zimowania ptaków wodno-błotnych na Pomorzu;
- Prowadzi się tu Program restytucji łososia, troci, certy i jesiotra, a rzeka Parsęta została włączona do potencjalnych rzek łososiowych (Salmon River Inventory) w ramach międzynarodowego programu: Salmon action plan 1997- 2010 prowadzonego przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (International Baltic Sea Fisheries Commission) i HELCOM; oraz
- międzynarodowy program "Zintegrowany system zarządzania i ochrony terenów podmokłych i zalewowych w dorzeczu Parsęty", którego celem jest wypracowanie systemu zarządzania przyrzecznymi terenami podmokłymi dla ochrony bioróżnorodności w krajobrazie wiejskim, odtworzenie terenów podmokłych dla zwiększenia bioróżnorodności, zmniejszenia ryzyka powodzi w dolnej części dorzecza oraz ochrony przed zanieczyszczaniem biogenami pochodzenia rolniczego; Dolina Radwi i jej dopływy to również interesujący obszar pod względem krajobrazowym, geomorfologicznym i kulturowym, w szczególności na ochronę zasługują:
 - wyjątkowo dobrze zachowane podmokłe łąki eutroficzne i kalcyfilne;
 - wąwozy i jary oraz liczne źródła niewapienne;
 - torfowiska źródłiskowe w dolinie Chocieli - "zawieszane" na zboczach wzniesień kemowych i zasilane wodami podziemnymi należą do największych tego typu obiektów na Pomorzu, ich pokłady martwicy wapiennej (tufu źródłiskowego) przekraczają miąższość 7 m, a utwory te można obserwować na powierzchni w postaci scementowanych "bloków skalnych";
 - miejsca bytowania, rozrodu i wędrówek ryb łososiowatych oraz wielu innych grup kręgowców i bezkręgowców;
 - malowniczy krajobraz jeziora Kwiecko i Pradoliny Pomorskiej z licznymi dolinkami denudacyjnymi oraz krajobraz zbiorników zaporowych - Rosnowo i Hajka;
 - liczne obiekty kulturowe, jak: grodziska słowiańskie, kamienno-ceglane mosty łukowe, stare młyny, dawne systemy hydrotechniczne (tarany hydrauliczne), kapliczki i inne;

Jest to naturalny korytarz ekologicznym o znaczeniu lokalnym i regionalnym i ważne miejsce wypoczynku i rekreacji.

Dla obszaru Natura 2000 został opracowany Standardowy Formularz Danych.

W granicach obszaru Natura 2000 stwierdzono występowanie następujących siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej:

Kod	Nazwa siedliska	% pokrycia	Stopień reprezen.	Względna powierzchnia	Stan zachow.	Ocena ogólna
3110	Jeziora lobeliowe	0,03	D			
3150	Starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion	1,00	B	C	B	C
3160	Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne	,03	A	C	A	C
3260	Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników Ranunculion fluitantis	0,10	A	C	A	C
3270	Zalewane muliste brzegi rzek	0,22	A	C	A	A
4010	Wilgotne wrzosowiska z wrzoścem bagiennym (Ericion tetralix)	0,14	B	B	B	B
4030	Suche wrzosowiska (Calluno-Geniston, Pohlio-Callunion, Calluno-Arctostaphyilion)	0,30	B	C	B	C
6120	Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae)	0,13	D			
6410	Zmienneowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)	0,23	B	C	B	C
6430	Ziołorośla górskie (Adenostylion alliariae) i ziołorośla nadrzeczne (Convolvuletalia sepium)	0,50	A	C	B	B
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)	1,20	A	C	A	A
7110	Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	0,60	A	C	A	A
7120	Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji	0,36	A	B	B	C
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea)	0,50	A	C	A	A
7150	Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion	0,12	A	C	A	B
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	6,20	B	B	B	C
9110	Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)	12,30	A	C	A	A
9130	Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion)	1,60	B	C	B	C
9160	Grąd subatlantycki (Stellario-Carpinetum)	12,15	A	B	A	A
9170	Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)	1,25	B	C	B	C
9190	Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (Betulo-Quercetum)	6,50	A	C	B	B

91D0	Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino	0,60	A	C	A	A
91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion	16,30	A	B	A	A
91F0	Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum)	0,23	A	C	B	B

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

Lp	Nazwa gatunku		Kod	Populacja			Ocena znaczenia obszaru
	Łacińska	Polska		Osiedła	Migrująca		Populacja
					Rozrodcza	Zimująca	
1	Alcedo atthis	zimirdek	A229	25-30p			D
2	Anthus campestris	świergotek polny	A255		4-6p		D
3	Aquila pomarina	orlik krzykliwy	A089		4-6p		D
4	Asio flammeus	sowa błotna	A222		1p		D
5	Botaurus stellaris	bąk	A021		2-3p		D
6	Bubo bubo	puchacz zwyczajny	A215	1p			D
7	Caprimulgus europaeus	lelek	A224		1-2p		D
8	Chlidonias niger	rybitwa czarna	A197		1p		D
9	Ciconia ciconia	bocian biały	A031		35-40p		D
10	Ciconia nigra	bocian czarny	A030		4-6p		D
12	Circus aeruginosus	błotniak stawowy	A081		10-15p		D
13	Circus cyaneus	błotniak zbożowy	A082		1p		D
14	Crex crex	derkacz	A122		10-12p		D
15	Dendrocopos medius	dzięcioł średni	A238		1p		D
16	Dryocopus martius	dzięcioł czarny	A236	10-15p			D
17	Emberiza hortulana	ortolan	A379		2-3p		D
18	Ficedula albicollis	muchołówka białoszyja	A321		1-2p		D
19	Ficedula parva	muchołówka mała	A320		6-8p		D
20	Grus grus	żuraw	A127		25-30p		D
21	Haliaeetus albicilla	bielik	A075	1-2p			D
22	Lanius collurio	gąsiorek	A338		6-8p		D
23	Lullula arborea	lerka	A246		1-2p		D
24	Luscinia svecica	podróżniczek	A272		1p		D
25	Mergus albellus	bielaczek	A068			V	D
26	Milvus migrans	kania czarna	A073		1-2p		D
27	Milvus milvus	kania ruda	A074		2-4p		D
28	Pandion haliaetus	rybołów	A094		1p		D
29	Pernis apivorus	trzmiełodaj zwyczajny	A072		2-3p		D

Regularnie występujące ptaki migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

Lp.	Nazwa gatunku		Kod	Populacja		Ocena znaczenia obszaru
				Migrująca		Populacja
	Łacińska	Polska		Rozrodcza	Przelotna	
1	Anser anser	gęś gęgawa	A043	4-6p		D
2	Anas penelope	świstun	A050	1-2p		D
3	Anas crecca	cyraneczka	A052	3-4p		D

Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Lp.	Nazwa gatunku		Kod	Populacja osiadła	Ocena znaczenia obszaru			
					Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
	Łacińska	Polska						
1	Castor fiber	bóbr europejski	1337		D			
2	Lutra lutra	wydra	1355	20-25l		A	C	B

Płazy i gady wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Lp.	Nazwa gatunku		Kod	Populacja osiadła	Ocena znaczenia obszaru			
					Populacja	Stan Zach.	Izolacja	Ogólnie
	Łacińska	Polska						
1	Triturus cristatus	Traszka grzebieniasta						
2	Bombina bombina	kumak nizinny	1188	150-200l	C	A	C	C

Bezkręgowce wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Lp.	Nazwa gatunku		Kod	Populacja osiadła	Ocena znaczenia obszaru			
					Populacja	Stan zach.	Izolacja	Ogólnie
	Łacińska	Polska						
1	Osmoderma eremita	pachnica dębowa	1084	V	C	B	C	C

Do istotnych zagrożeń w Dorzeczu Parsęty należy:

- zmienianie stosunków wodnych powodujące odwadnianie mokradeł; zaniechanie wypasu oraz zarzucenie koszenia łąk świeżych i łąk podmokłych oraz torfowisk mechowiskowych; kłusownictwo ryb łososiowatych; zalesianie torfowisk i podmokłych łąk; intensyfikacja użytkowania łąk lub zamiana ich w grunty orne; zalewanie łąk i torfowisk – zbiorniki retencyjne; hodowla ryb; nieuporządkowana gospodarka wodno-ściekowa oraz gospodarka odpadami
- „dzikie wysypiska” śmieci. Obszar podlega działaniom z zakresu ochrony przeciwpowodziowej. Istniejące obiekty i urządzenia związane z ochroną przeciwpowodziową oraz koryta rzeczne wymagają utrzymania ich w sprawności technicznej. Na obszarze będą prowadzone działania zapewniające swobodny spływ wód i kry. Przy wykonywaniu powyższych zadań zachowana zostanie dbałość o utrzymanie dobrego stanu ekologicznego doliny.

Wykonywanie tych prac obejmuje różne fragmenty doliny rzecznej i nie ma istotnego wpływu na całość obszaru Natura 2000.

3.7.2 Obiekty proponowane do objęcia ochroną zasobów przyrodniczych

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białogard (wg. Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego oraz Waloryzacji Przyrodniczej gminy Białogard) proponuje się utworzenie obszaru chronionego krajobrazu Dolina Parsęty, obejmującego całą dolinę rzeki z kompleksami leśnymi. Powyższa forma ochrony nie została zaproponowana w Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego z 2010 r.

3.7.3 Inne obszary ważne dla funkcjonowania środowiska nie objęte ochroną

3.7.3.1 Korytarze ekologiczne

Pojęcie „korytarz ekologiczny” w prawie polskim pojawiło się stosunkowo niedawno, wraz z wejściem w życie ustawy „o ochronie przyrody” z dnia 16 kwietnia 2004 roku. Według niej jest to „obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów” (art. 5, pkt 2).

Korytarz ekologiczny ma charakter pasa terenu lub ciągu oddzielonych od siebie niewielkimi odległościami obszarów różniących się przyrodniczo od otaczającego ich tła. W skali lokalnej są to pasy zadrzewień i zakrzewień oraz małe niezagospodarowane potoki łączące ze sobą oddalone od siebie cenne ekosystemy. W skali regionalnej i ponadregionalnej są to doliny rzek, ciągi łąk i lasów. W miejscach gdzie korytarze ekologiczne łączą się lub krzyżują powstają tak zwane „węzły”.

Rzeka Parsęta jest korytarzem o znaczeniu krajowym. Natomiast korytarzem ekologicznym o znaczeniu ponadlokalnym jest dolina Leśnicy.

3.8 Zasoby kulturowe i ich ochrona prawna

Na obszarach objętych zmianą planu występują obiekty i obszary kulturowe objęte ochroną ustaleniami obowiązującego planu. Analizowana zmiana planu nie odnosi się do ustaleń dotyczących ochrony środowiska kulturowego.

Występowanie stref wartości kulturowych objętych ochroną na obszarach objętych zmianą planu.

Typ strefy	Nr obszaru objętego zmianą
Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych W II	34
Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych	1, 20, 22, 27, 29, 30, 34, 38

W III	
strefa „A” ochrony konserwatorskiej	20
strefa „B” ochrony konserwatorskiej	14, 17, 18, 19, 22, 36,37,
strefa „K” ochrony konserwatorskiej	2
obiekty wpisane do rejestru zabytków	16, 17, 20, 35
obiekty o walorach zabytkowych objęte ochroną ustaleniami planu	3, 14, 17, 18, 19, 20, 31, 37, 38

3.9 Określenie potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

W przypadku odstąpienia od realizacji ustaleń planu zmiany w środowisku będą zróżnicowane, w zależności od aktualnego zagospodarowania. W rejonie terenów zurbanizowanych stan środowiska ulegnie niewielkim zmianom – w wyniku dążenia do jak najbardziej ekonomicznego wykorzystania przestrzeni miejskiej zagospodarowane zostaną niewielkie enklawy dotychczas jeszcze niezabudowane, a możliwe do zagospodarowania w oparciu o ustalenia obowiązującego planu. Natomiast na terenach, na których projekt planu wprowadza nowe funkcje, odstąpienie od uchwalenia może początkowo przynieść utrzymanie obecnych funkcji, jednak z czasem można oczekiwać degradacji wartości tych terenów w związku z ich nieużytkowaniem. Do czasu zagospodarowania terenów rolnych nastąpi rozwój zbiorowisk sukcesyjnych.

4 Analiza istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Z punktu widzenia realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego problemy ochrony środowiska mogą wynikać głównie z faktu występowania:

- na opisywanym terenie chronionych gatunków roślin i zwierząt;
- zasobów środowiska podlegających ochronie.

W waloryzacji przyrodniczej miasta Białogard na niektórych obszarach objętych analizowanym dokumentem stwierdzono występowanie chronionych gatunków roślin i zwierząt. W trakcie wizji terenowych na potrzeby niniejszej prognozy stwierdzono występowanie gatunków objętych ochroną gatunkową, jednak pospolitych i najmniejszej troski (niższego ryzyka) w kategorii zagrożenia Czerwonej Księgi Gatunków Zagrożonych wg IUCN – których nie uznaje się za w większym lub

mniej stopniu zagrożone wyginięciem. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1764) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237) mogące występować na terenie objętym planem gatunki roślin oraz zwierząt, powinno się chronić na zasadach określonych w ustawie o ochronie przyrody.

W obszarze Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” leży część obszaru nr 34, a w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 położony jest obszar nr 33. W odległości do 100 m położone są obszary nr 28, 32, 35.

5 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi strategiczny instrument realizacji gospodarki przestrzennej gminy, jak również jest jednym z podstawowych narzędzi realizacji polityki ekologicznej. Odzwierciedla wolę mieszkańców oraz określa zasady i wytyczne, na jakich winna rozwijać się gmina w zakresie przestrzennym, strategicznym, ekonomiczno-społecznym przy poszanowaniu zasobów naturalnych i środowiska.

W tekście projektu planu zawarto wytyczne określone przez prawo krajowe, w szczególności z zakresu kształtowania przestrzeni i prawa budowlanego oraz zasad ochrony środowiska i przyrody. Przyjmuje się, że w polityce gminy dotyczącej kształtowania przestrzeni, z poszanowaniem środowiska naturalnego, trzeba się kierować zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasada ta, która wynika z podstawowego aktu prawnego w państwie, mianowicie konstytucji (art. 5 Konstytucji RP), przyświecała także autorom projektu mpzp.

Cele ochrony środowiska przyrodniczego określone na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce poprzez szereg aktów prawa krajowego – w tym ustawy i rozporządzenia. Do najważniejszych w tej grupie należy ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która określa zasady i tryb postępowania m.in. przy sporządzaniu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Ustawa jest efektem transpozycji dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Europy w sprawie ocen oddziaływania niektórych planów i programów na środowisko oraz

realizacji podpisanej przez Polskę w Aarhus w 1998 roku Konwencji EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, która zgodnie z art. 91 Konstytucji RP stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym, których realizacja przekłada się na kierunki polityki przestrzennej obejmują takie dokumenty jak:

- Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego – Konwencja Ramsarska z dnia 2 lutego 1971 r., (Dz.U. z 1978, Nr 7, poz. 24 i 25),
- Konwencja o ochronie gatunkowej dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno z dnia 10 września 1979 r. (Dz.U. z 1996 r., Nr 58, poz. 263),
- Konwencji o różnorodności biologicznej przyjęta w Nairobi dnia 22 maja 1992 r. podpisana w Rio de Janeiro w dniu 5 czerwca 1992 r. (Dz.U. z 1995 r. Nr 118, poz. 565), – Konwencja o ochronie migrujących gatunków dzikich zwierząt – Konwencja Bońska z dnia 23 czerwca 1979 r., (Dz.U. z 2003 r. Nr 2, poz. 17),
- Konwencja o ochronie europejskiej dzikiej przyrody i siedlisk naturalnych – Konwencja Berneńska z dnia 19 września 1979 r. (Dz.U. z 1996 r., Nr 58, poz. 263),
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98,
- Ramowa Dyrektywa Wodna Unii Europejskiej z dnia 23 października 2000 r. nr 2000/60/EC w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i jakości wód,
- dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1992 r. nr 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa),
- dyrektywa Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. nr 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (tzw. Dyrektywa Ptasia).

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Bezpośrednim aktem prawnym dotyczącym planu zagospodarowania przestrzennego na szczeblu prawa krajowego jest ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Za podstawę działań planistycznych przyjmuje ona ład przestrzenny i zrównoważony rozwój. Art. 10 ustawy wymienia te aspekty, na których należy skoncentrować się przy planowaniu skutecznej polityki przestrzennej, aby równoważyć rozwój gospodarczy i społeczny z poszanowaniem środowiska. Są to m.in.:

- stan ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony,
- stan środowiska, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- warunki i jakość życia mieszkańców,

- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych,
- stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami.

Podstawowym celem ochrony środowiska, ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, który został uwzględniony podczas opracowywania dokumentu jest ochrona zasobów środowiska (wód, powietrza, powierzchni ziemi, zwierząt i roślin). Na szczeblu krajowym jest ona realizowana na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 81) oraz przepisów szczegółowych:

- ochrona wód – Prawo wodne;
- ochrona obszarów i obiektów o wartościach przyrodniczych i krajobrazu, zwierząt i roślin zagrożonych wyginięciem oraz drzew, krzewów i zieleni – ustawa o ochronie przyrody.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument strategiczny obrazujący potrzeby rozwoju ekonomiczno-społecznego lokalnej społeczności realizujący cele i zasady wynikające ze strategicznych potrzeb i wyzwań, przed jakimi ta społeczność staje. Realizując interes lokalny, jakim jest rozwój miasta należy uwzględniać tendencje i uwarunkowania regionalne, ponadregionalne i międzynarodowe zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz poszanowania środowiska i naturalnej przyrody.

Przy sporządzaniu analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wzięto pod uwagę cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, a odnoszące się do utrzymania określonych w przepisach szczegółowych norm jakości powietrza, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, norm jakości wód powierzchniowych i podziemnych, zachowania gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych.

6 Analiza przewidywanych znaczących oddziaływań różnego rodzaju na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego

Potencjalne oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko są zróżnicowane w zależności od aktualnego użytkowania, przewidywanego sposobu zagospodarowania terenu (przewidywanej dominującej funkcji), określonych wskaźników urbanistycznych. Generalnie zmiany, które występują w wyniku realizacji zagospodarowania wynikającego z zapisów zmiany planu można oceniać jako:

- korzystne dla środowiska – służące poprawie standardów jakości środowiska przyrodniczego oraz warunków życia mieszkańców i ich bezpieczeństwa, obejmujące działania ochronne na obszarach cennych przyrodniczo lub poprawiające walory przyrodnicze na obszarach o niskiej wartości (obszary zurbanizowane, obszary zdegradowane),
- neutralne – zachowujące istniejący stan środowiska lub w niewielkim stopniu go modyfikujące,
- niekorzystne dla środowiska, ale korzystne z punktu widzenia warunków życia człowieka – za takie można uznać każde zagospodarowanie terenów półnaturalnych, które generuje przekształcenie antropogeniczne istniejącej szaty roślinnej i świata zwierzęcego (przy czym utrata wartości przyrodniczych, pomimo że często całkowita, dotyczy zasobów o znaczeniu lokalnym), ale jest nieuniknione przy rozwoju przestrzennym miasta i prowadzi do poprawy warunków życia społeczności lokalnej. Ocena wpływu zależy od wartości przyrodniczej przekształcanego obszaru, a niekorzystne oddziaływanie można ograniczyć dzięki zastosowaniu właściwych zasad zagospodarowania poszczególnych terenów,
- negatywne – każde zagospodarowanie terenów prowadzące do degradacji środowiska lub przekształcające obszary charakteryzujące się wysokim stopniem naturalności, występowaniem gatunków podlegających ochronie i cennych. Zachodzące przekształcenia wiążą się z utratą zasobów przyrodniczych o wartości ponadlokalnej.

Każda realizacja zagospodarowania przestrzennego wywołuje i wywoływać będzie skutki w środowisku i krajobrazie. Charakter i rozmiar oddziaływań zależy od przeznaczenia i wielkości elementu tworzącego zmiany oraz od etapu funkcjonowania inwestycji – szczególną uciążliwość inwestycja stanowi na etapie realizacji.

Na etapie wykonywania robót budowlanych podczas realizacji zagospodarowania poszczególnych terenów nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu). Oddziaływania te będą miały charakter bezpośredni, chwilowy i krótkoterminowy.

W analizie ustaleń projektu zmiany planu należy brać pod uwagę wystąpienie niekorzystnych oddziaływań na środowisko m.in. z tytułu:

- wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- wytwarzania odpadów,
- wykorzystywania zasobów środowiska,
- emitowania hałasu i pól elektromagnetycznych,
- ryzyka wystąpienia poważnych awarii.

Za szczególnie istotne należy uznać oddziaływania na środowisko prowadzące do przeobrażeń struktur przyrodniczych:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej w związku z przeznaczeniem części gruntów pod zabudowę kubaturową i utwardzone ciągi komunikacyjne, i związane z tym zagrożenie obniżeniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz naruszeniem harmonii otoczenia,
- zmiany w środowisku roślinnym wyrażające się m.in. w zanikaniu roślinności naturalnej na rzecz gatunków synantropijnych (obcych) na terenach zajmowanych pod zabudowę i rozbudowę sieci dróg,
- fragmentacji systemów przyrodniczych i zaburzeń w funkcjonowaniu ekosystemów (pogorszenie drożności korytarzy ekologicznych),
- zmiany w faunie,
- degradacja powierzchni niezabudowanych – dotyczy głównie placów gier i zabaw, wydeptywanie ścieżek w lasach; udeptywanie (wzrost stopnia zagęszczenia gruntu) co prowadzi do zwiększenia erozji powierzchniowej i przyspiesza proces degradacji roślinności,
- zmianę krajobrazu – urbanizacja terenu;
- degradację gleb;
- wzrost poziomu lub powstawanie nowych źródeł hałasu.

Zakres powyższych negatywnych oddziaływań uzależniony jest w dużym stopniu od zasad zagospodarowania zastosowanych w ustaleniach projektu planu, natomiast na późniejszym etapie od sposobu realizacji inwestycji i jej eksploatacji. Stosowanie proekologicznych metod może w znacznym stopniu zmniejszyć niekorzystne skutki antropizacji środowiska.

6.1 Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia terenu

Oddziaływanie ustaleń zmiany planu oceniono w różnych aspektach. W związku z tym, że analizie poddawany jest dokument, który zmienia ustalenia szczegółowe obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w pierwszej kolejności przeanalizowano zmianę zapisów dla poszczególnych obszarów dot. funkcji i wskaźników zagospodarowania terenów i dokonano wstępnej oceny istotności tych zmian w aspekcie oddziaływania na środowisko.

Realizacja ustaleń zmiany planu będzie miała zróżnicowane skutki dla środowiska. Na znacznym obszarze zmiana planu obejmuje tereny zurbanizowane. W tych fragmentach miasta dokument ma charakter porządkujący – reguluje zasady zagospodarowania terenów już od wielu lat zagospodarowanych oraz na terenach niezainwestowanych w obrębie obszaru zurbanizowanego, gdzie zakres ewentualnego negatywnego oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko jest minimalny. Większe skutki dla środowiska ma wprowadzenie nowych funkcji na terenach niezabudowanych, ze znacznym udziałem powierzchni biologicznie czynnej. W efekcie realizacji ustaleń zmiany planu na takich terenach znacznemu przekształceniu ulegnie szata roślinna. Podczas realizacji nowej zabudowy zniszczeniu ulegną również struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej, lokalnie przeprowadzone zostaną niwelacje terenu w celu umożliwienia wprowadzenia zabudowy i infrastruktury technicznej. W związku z realizacją nowej zabudowy zmieniają się też w pewnym stopniu stosunki wodne. W wyniku realizacji nowej zabudowy pojawią się takie uciążliwości stałe jak: emisja zanieczyszczeń do atmosfery i do gruntu, spowodowanych zwiększonym ruchem samochodowym oraz działalnością zlokalizowanych zakładów. Zwiększeniu ulegnie poziom hałasu powodowanego zarówno przez ruch samochodów oraz związanego z funkcjonowaniem projektowanych obiektów usługowych i produkcyjnych.

Na terenach, na których zmiana planu wprowadza nowe funkcje przekształceniu ulegnie krajobraz. Na obszarach niezabudowanych likwidacji ulegnie znaczna część szaty roślinnej, w tym część zadrzewień, a co za tym idzie w wyniku zmiany warunków siedliskowych wyemigruje fauna obecnie bytująca na tym obszarze. Teren z otwartego zmieni się na zurbanizowany – mniej dostępny dla migracji zwierząt, zwłaszcza teriofauny.

Do ustaleń łagodzących oddziaływanie zapisów planu na środowisko należy zaliczyć:

- zachowanie obszarów biologicznie czynnych poprzez określenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- poprawa efektywności struktur przestrzennych prowadząca do polepszenia standardów życia mieszkańców i jakości środowiska, w tym działania związane z rewitalizacją terenów zdegradowanych i kwartałów niezabudowanych na obszarze zurbanizowanym,
- zastosowanie proekologicznych wskaźników zagospodarowania terenów przeznaczonych pod zabudowę.

6.2 Analiza ustaleń zmiany planu istotnych z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zmiana planu obejmuje zakres ustaleń funkcjonalnych, struktury przestrzennej, parametrów zabudowy i zagospodarowania dla 40 obszarów. Zmiany polegały na modyfikacji:

- zapisów szczegółowych dla niektórych terenów elementarnych położonych w granicach obszarów, dla których przystąpiono do zmiany mpzp,
- rysunku planu w zakresie przebiegu linii rozgraniczających tereny elementarne, bądź przebiegu linii zabudowy.

Celem opracowania zmiany planu jest uporządkowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej miasta poprzez wykorzystanie terenu zgodnie z aktualnymi potrzebami.

Poniżej przedstawiono zmiany zapisów dotyczących poszczególnych obszarów objętych zmianą planu oraz wstępną ocenę ich istotności dla oceny oddziaływania na środowisko.

Nr obszaru zmiany	Opis zmiany w stosunku do obowiązującego planu	Ocena potencjalnego wpływu zmiany planu na środowisko
1	wprowadzenie zakazu zabudowy realizacji zabudowy kubaturowej oraz realizacji obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej w obszarze oznaczonych na rysunku zmiany planu na terenie 1P,U i wprowadzeniu zakazu realizacji obiektów budowlanych na terenie 29ZL w miejscach oznaczonych na rysunku zmiany planu; ustalenia dla pozostałych terenów pozostawia się bez zmian	nieznaczny – rezerwa pod ewentualny przebieg obwodnicy
2	Zmiana przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem 5W poprzez zmianę struktury przestrzennej i dodanie funkcji zabudowy usługowej; oznaczenie po zmianie 5aK (teren obiektów i urządzeń kanalizacyjnych) i 5bU (teren zabudowy usługowej). <ul style="list-style-type: none"> • Zmiana wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu 5aK: <ul style="list-style-type: none"> - powierzchnia zabudowy zwiększona z 25% do 40% - min. powierzchnia biologicznie czynna zmniejszona z 50% na 5%; • zmiana wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu 5bU: <ul style="list-style-type: none"> - min. powierzchnia biologicznie czynna zmniejszona z 50% na 20% 	pomijalny – teren o niewielkiej powierzchni położony w obszarze zurbanizowanym, brak wartościowych zasobów środowiska
3	regulacja linii rozgraniczających tereny tj. zmniejszenie powierzchni terenu elementarnego oznaczonego symbolem 14Ukr i zwiększenie powierzchni terenu elementarnego oznaczonego symbolem 13MN,U oraz	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym

	dopuszczenie na terenie 13MN,U lokalizacji nowych budynków mieszkalnych na działkach zabudowanych od frontu	
4	zmiana położenia i rodzaju linii zabudowy - linia obowiązująca zastąpiona została linią nieprzekraczalną	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
5	wydzielenie z terenu 22Uo części terenu użytkowanego w ramach sąsiedzkiej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; oznaczenie po zmianie 22aUo i 22bMN,U. • Zmiana wskaźników zagospodarowania terenu dla terenu 22bMN,U: - powierzchnia zabudowy zwiększona z 30% do 40% - min. powierzchnia biologicznie czynna zwiększona z 20% na 30%;	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
6	rozszerzenie ustaleń szczegółowych dla terenu 32Uz o dodatkowe funkcje związane z funkcją podstawową, wprowadzenie linii zabudowy od drogi	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
7	bez zmian	brak
8	rozdzielenie linią rozgraniczającą terenów oznaczonych symbolem 2KDd i 1KDW	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
9	zmiana przeznaczenia części drogi oznaczonej symbolem 2KDd* i włączeniu jej do terenu oznaczonego symbolem 12P,U	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym pozbawionym wartości przyrodniczej
10	zmiana położenia linii zabudowy	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym pozbawionym wartości przyrodniczej
11	zmiana klasy technicznej drogi zbiorczej KDz i oznaczeniu jej symbolem KDI – droga publiczna klasy lokalnej i zmianie ustaleń szczegółowych dla terenów przyległych do drogi w zakresie obsługi komunikacyjnej	brak – nieznaczająca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
12	zmiana przeznaczenia terenu oznaczonego symbolem 4ZP,US poprzez zmianę struktury przestrzennej i wprowadzenie nowych funkcji - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; oznaczenie po zmianie 4aMN, 4bMN, 1KDW* • wskaźniki zagospodarowania terenu dla terenów 4aMN, 4bMN: - wysokość zabudowy- do 2 kondygnacji, - geometria dachów - pochyłe dwu- lub wielospadowe, - nachylenie połaci dachowych - do 45o, - powierzchnia zabudowy- do 25% powierzchni działki, - powierzchnia biologicznie czynna- minimum 40% powierzchni działki	niekorzystny o charakterze lokalnym

13	zmiana położenia i rodzaju linii zabudowy - linia obowiązująca zastąpiona została linią nieprzekraczalną	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
14	zmiana przeznaczenia części terenu oznaczonego symbolem 12MN,U i wprowadzenie nowej funkcji zieleni urządzonej; oznaczenie po zmianie 12aMN,U i 12bZP. • wskaźniki zagospodarowania terenu dla terenów 12bZP: - zakaz zabudowy kubaturowej; dopuszcza się realizację obiektów i urządzeń sportowo-rekreacyjnych, obiektów małej architektury, - dopuszcza się realizację dojazdu do terenu 12aMN,U - powierzchnia biologicznie czynna- minimum 80%	brak – zmiana sankcjonuje istniejący teren zieleni urządzonej w obszarze zurbanizowanym
15	zmiana położenia i rodzaju linii zabudowy - linia obowiązująca zastąpiona została linią nieprzekraczalną	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
16	rozszerzenie ustaleń ogólnych dotyczących obiektów o wysokich walorach zabytków, modyfikacja przebiegu linii zabudowy	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
17	rozszerzenie ustaleń dla terenu 18MW,U i dopuszczenie zachowania funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym (zmiana porządkująca zapis planu w związku z istniejącym zagospodarowaniem)
18	zmiana struktury przestrzennej poprzez wprowadzenie drogi wewnętrznej i rozdzielenie terenów elementarnych; oznaczenie po zmianie 2aMN,U; 2bMN,U; 3aMW,U; 3bMW,U	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
19	doprowadzenie do zgodności oznaczeń cyfrowo-literowych z opisanym przeznaczeniem poszczególnych terenów oraz korekta linii zabudowy	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
20	korekta ustaleń szczegółowych dla terenu 21MW,U, dotyczących zabytków	brak
21	zmiana przeznaczenia terenu 1R i przeznaczeniu do pod funkcję WS – teren wód powierzchniowych	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze istniejących stawów
22	korekta ustaleń dotyczących terenów zalewowych dla terenu 6R	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
23	zmiana przeznaczenia części drogi oznaczonej symbolem 2KDd i włączeniu jej do terenu oznaczonego symbolem 3P,U	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
24	zmiana położenia i rodzaju linii zabudowy – część linii obowiązującej zastąpiona została linią nieprzekraczalną	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
25	zmiana położenia linii zabudowy	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym

26	wprowadzenie zakazu zabudowy realizacji zabudowy kubaturowej oraz realizacji obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej w obszarze oznaczonych na rysunku zmiany planu na terenach 5P,U i 7P,U oraz wprowadzeniu zakazu realizacji obiektów budowlanych na terenie 13aR i 18ZP w miejscach oznaczonych na rysunku zmiany planu; wydzielenie z terenu rolnego terenu lasu ZL i oznaczeniu 13bZL zgodnie z ewidencją gruntów; modyfikacji przebiegu drogi KDz i obniżeniu jej klasy technicznej; modyfikacji przebiegu dróg KDd i KDd* w wyniku czego nastąpi zmiana powierzchni terenów elementarnych przylegających do drogi	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
27	zmiana szyku oznaczeń cyfrowo-literowych terenów, oznaczenie po zmianie 3P,U; 6P,U	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
28	zmiana struktury przestrzennej poprzez wprowadzenie nowej drogi dojazdowej 2KDd* oraz połączenie i ponowne wydzielenie liniami rozgraniczającymi nowych terenów elementarnych oraz zmiana parametrów zabudowy; oznaczenie po zmianie 2U,MW,MN; 3P,U; 4U,MN; 5U, 6U, 7Kp	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym i pozbawionym wartości przyrodniczych
29	zmiana przeznaczenia terenu rolnego i przeznaczenie go pod funkcję usług sportu i rekreacji, oznaczenie po zmianie 11US	brak – zmiana sankcjonuje istniejące użytkowanie terenu
30	zmiana przeznaczenia części terenów rolnych na cele produkcji rolnej Ro i zmiana powierzchni terenu lasów 29ZL; oznaczenie po zmianie 30aR; 30bRo; 33aR; 33bRo	nieznacznie niekorzystne na terenie Ro – na części terenu istniejąca ferma zwierząt ZL – zgodnie z ewidencją gruntów
31	korekta linii rozgraniczenia pasa drogi 2KDd kosztem powierzchni terenu 3MW	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
32	zmiana położenia linii zabudowy	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
33	przeznaczeniu części terenu ogrodów działkowych i przeznaczeniu pod funkcję mieszkaniową jednorodziną; oznaczenie po zmianie 1ZD, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 2KDd*. • wskaźniki zagospodarowania terenu dla terenów MN: - wysokość zabudowy- do 2 kondygnacji, - geometria dachów - płaskie lub pochyłe dwu- lub wielospadowe, - nachylenie połaci dachowych - do 45°, - powierzchnia zabudowy - do 30% powierzchni działki, - powierzchnia biologicznie czynna - minimum 50% powierzchni działki,	niekorzystne o charakterze lokalnym
34	korekta ustaleń szczegółowych i dopuszczenie realizacji obiektów i urządzeń wodnych, stawów, rowów odwadniających, budowli przeciwpowodziowych	brak – dodanie zapisów w celu ich ucztyelnienia

	i regulujących stosunki wodne na terenie 14R	
35	zmiana przeznaczenia fragmentu terenu 2Uz,U, oznaczenie po zmianie 2bU	brak – wydzielenie na rysunku planu i w ustaleniach szczegółowych istniejącego terenu zabudowanego
36	zmiana przeznaczenia terenu, oznaczenie po zmianie 20MW – wskaźniki zagospodarowania bez zmian.	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
37	zmiana przeznaczenia terenu, oznaczenie po zmianie 12MW,U z dopuszczeniem zachowania istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu na obszarze zurbanizowanym
38	przeznaczenie części terenu na cele mieszkaniowe, oznaczenie po zmianie 43aP,U; 43bMN	brak – wydzielenie na rysunku planu i w ustaleniach szczegółowych istniejącego terenu zabudowanego
39	przeznaczenie części terenu na funkcję produkcyjną i usługową oraz rozdzielenie funkcji C - teren obiektów i urządzeń ciepłownictwa i G – teren urządzeń gazownictwa (stacje redukcyjno-pomiarowe); oznaczenie po zmianie 10aC; 10bG; 10cP,U	brak – nieznacząca modyfikacja ustaleń obowiązującego planu
40	zmiana przeznaczenia terenu z funkcji obiektów produkcyjnych, składów i magazynów na teren usług zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, teren zabudowy usługowej; oznaczenie po zmianie 17MW,U	brak – teren pozbawiony wartości przyrodniczych

6.2.1 Przewaga neutralnych skutków oddziaływania na środowisko

Jak wynika z analizy zmian dla poszczególnych obszarów, większość z nich dotyczy niewielkiej modyfikacji funkcji, wskaźników zagospodarowania terenu, bądź rysunku planu w zakresie przebiegu lub typu linii zabudowy. Stopień modyfikacji nie powoduje możliwości istotnego zwiększenia intensywności zagospodarowania w stosunku do zapisów obowiązującego planu. W związku z tym zaliczono te obszary do obszarów, na którym zmiana planu nie spowoduje oddziaływania na środowisko. Są to obszary nr: 2-11, 13-29, 31, 32 oraz 34-40.

6.2.2 Niekorzystne skutki oddziaływania na środowisko

Jak stwierdzono we wstępie niniejszego rozdziału, za niekorzystne skutki dla środowiska uznaje się każde zagospodarowanie terenów półnaturalnych, które generuje przekształcenie antropogeniczne istniejącej szaty roślinnej i świata zwierzęcego, prowadząc czasami do całkowitej utraty wartości przyrodniczych. Utrata wartości dotyczy jednak zasobów o znaczeniu lokalnym. Jednocześnie przemiany te są nieuniknione przy rozwoju przestrzennym miasta i prowadzą do poprawy warunków życia społeczności lokalnej.

Do obszarów o niekorzystnych skutkach oddziaływania na środowisko w skali lokalnej zaliczono tereny obecnie niezabudowane a przeznaczone w zmianie planu pod rozwój zabudowy.

Nowe inwestycje w obrębie wydzielonych terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, usługową lub produkcyjną, będą powodować w różnym natężeniu (zależnie od funkcji oraz intensywności zagospodarowania):

- wytwarzanie odpadów komunalnych i ścieków bytowych,
- wytwarzanie ścieków i odpadów przemysłowych,
- wytwarzanie ścieków deszczowych,
- emisję zanieczyszczeń powietrza,
- wzrost natężenia hałasu,
- lokalne zmiany w poziomie wód gruntowych.

Bezpośrednim efektem zagospodarowania nowych obszarów będzie zmiana walorów estetycznych krajobrazu, zmiana typu ekosystemu, częściowa likwidacja biotopów i nisz ekologicznych w miejscach, które zostaną zajęte pod zainwestowanie. Na terenach przeznaczonych pod zabudowę produkcyjną i usługową z miejscami postojowymi, placami składowymi itp. dojdzie do powstania znacznych powierzchni nieprzepuszczalnych i znacznego ograniczenia terenów biologicznie czynnych. Powyższe przekształcenia będą miały niekorzystne znaczenie o zasięgu lokalnym.

Do obszarów tych zaliczono obszary nr 12, 30 i 33.

6.3 Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska

Obszary objęte zmianą planu stanowią w większości obszar zurbanizowany lub podlegający urbanizacji. Jak już stwierdzono wcześniej w przypadku większości obszarów analizowana zmiana planu nie wprowadza znaczących zmian w sposobie zagospodarowania terenu – modyfikacje dotyczą przede wszystkim wskaźników zagospodarowania lub rozszerzenia bądź zmiany funkcji. W związku z powyższym na takich obszarach nie przewiduje się istotnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko. Rezultat analizy istotności wpływu zmienianych zapisów planu w zakresie oddziaływania na środowisko został przedstawiony w rozdziale 6.2.

W związku z neutralnym efektem zmian na obszarach 2-11, 13-29, 31, 32 oraz 34-40, pominięto te obszary w analizie w kolejnych podrozdziałach.

6.3.1 Przewidywane oddziaływania na różnorodność biologiczną, rośliny i zwierzęta

W przypadku realizacji zapisów zmiany planu do niekorzystnych zmian dojdzie na obszarach 12, 30 i 33. Na tych terenach praktycznie całkowitemu przekształceniu ulegnie struktura gatunkowa flory i fauny. Na obszarach przeznaczonych pod

zabudowę mieszkaniową wprowadzona zostanie roślinność urządzona, z gatunkami ozdobnymi, a częściowo spontanicznie rozwijać się będzie roślinność synantropijna, w tym ruderalna, na którą składają się przede wszystkim gatunki o szerokiej amplitudzie ekologicznej. Na terenie fermy zwierząt należy spodziewać się znacznego zubożenia wartości przyrodniczej związanej z realizacją zagospodarowania niezbędnego dla tego typu produkcji – dominować będą zabudowania i powierzchnie utwardzone.

Na analizowanych obszarach przewidziano zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w ramach wyznaczonych terenów elementarnych:

- obszar nr 12 – 40% powierzchni działki,
- obszar nr 30 – minimum 15% powierzchni działki,
- obszar nr 33 – minimum 50% powierzchni działki.

Całkowicie przekształcone zostaną warunki siedliskowe na obecnych terenach rolnych (w tym odłogowanych) i ogrodów działkowych. Na skutek likwidacji powierzchni biologicznych, a zwłaszcza w związku z przekształceniem istniejącej roślinności oraz pojawieniem się na stałe ludzi, obecnie występująca fauna utraci przestrzeń życiową (zarówno bytową jak i żerowiskową). Powstaną także bariery uniemożliwiające lub utrudniające przemieszczanie się zwierząt, co będzie szczególnie dotyczyć teriofauny. W związku z tym większa część gatunków zwierząt, między innymi żerujące na otwartym terenie ptaki oraz ssaki, wyemigruje z obszaru objętego opracowywaną zmianą planu.

6.3.2 Przewidywane oddziaływania na ludzi

Na etapie wykonywania robót budowlanych podczas realizacji zagospodarowania poszczególnych terenów nastąpią negatywne oddziaływania związane z pracą maszyn (emisja spalin, pyłów, hałasu).

Oddziaływanie zagospodarowania terenów opisane ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zagraża środowisku, a także ludziom, dzięki ustaleniu standardów jakości środowiska, zgodnych z obowiązującym prawem, a także wykluczeniu inwestycji stanowiących zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi.

6.3.3 Przewidywane oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje nieznaczne zmiany w funkcjonowaniu hydrologicznym na terenach obecnie biologicznie czynnych przeznaczonych pod nowe zainwestowanie. Rozwój zabudowy mieszkaniowej i hodowlanej oraz towarzyszących im powierzchni utwardzonych (place, parkingi) spowodują zmiany w sposobie obiegu wody. Do głównych efektów należy zaliczyć zmniejszenie

ewapotranspiracji, infiltracji i retencji, oraz zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych.

Zrealizowane zainwestowanie nie wpłynie na stan jakościowy wód powierzchniowych i podziemnych, ponieważ zostanie podłączone do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej, a ścieki komunalne odprowadzane będą do oczyszczalni ścieków.

6.3.4 Przewidywane oddziaływania na powietrze i klimat akustyczny

Realizacja ustaleń zmiany planu wpłynie nieznacznie na zmianę stanu czystości powietrza atmosferycznego na obszarze przewidzianym do zagospodarowania. Przewidywane okresowe zmiany wystąpią na etapie budowlanym i będą wiązały się z lokalnym wzrostem emisji zanieczyszczeń powietrza – zwłaszcza pyłu – na skutek prac ziemnych (wykopów, itp.), wzrostem substancji spalinowych, których źródłem będą maszyny budowlane i sprzęt ciężki obsługujący poszczególne budowy.

Wprowadzenie nowych funkcji na obszarach nr 12, 30 i 33 nie spowoduje istotnego wzrostu natężenia ruchu samochodów. Obszar nr 12 jest położony w obrębie terenu zurbanizowanego, obszar nr 30 to istniejąca ferma, natomiast w obszarze nr 33 funkcjonują ogrody działkowe, do których użytkownicy dojeżdżają samochodami. W związku z tym nie prognozuje się istotnych oddziaływań na powietrze oraz klimat akustyczny spowodowanych ruchem komunikacyjnym. Natomiast do przekroczeń norm w zakresie emisji hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych dochodzić będzie na etapie budowy. Będzie to głównie emisja spalin pochodzących z pojazdów samochodowych i sprzętu technicznego w porze dziennej, która będzie miała charakter krótkotrwały i bezpośredni (emisja występować będzie wyłącznie w czasie budowy), niezorganizowany i zgodny z obowiązującymi normami, będą to:

- tlenki azotu (NO_x), powstające podczas spalania paliw w silnikach,
- związki ołowiu powstające podczas spalania benzyn etylizowanych,
- tlenki siarki (SO_x), z przewagą dwutlenku siarki (SO₂), powstające podczas spalania oleju napędowego,
- węglowodory związane z pracą silników wykorzystujących jako paliwo gaz LPG.

Prognozowanie hałasu związanego z pracami prowadzonymi przy budowie nie jest możliwe bez znajomości parametrów wpływających na wielkość emisji, tzn. rodzaju, stanu technicznego, liczby maszyn użytych do robót oraz czasu ich pracy. Trudno prognozować taki hałas, nie dysponując danymi na temat wielkości i jakości bazy maszynowej. Można założyć jednak, że prace związane z planowanymi inwestycjami nie będą prowadzone nocą, stąd możliwe będą jedynie niewielkie przekroczenia poziomu dopuszczalnego w porze dziennej i będą one miały charakter krótkoterminowy.

W trakcie użytkowania zakłada się, że oddziaływanie na środowisko dotyczące emisji hałasu winno zamykać się w granicach, na których jest wytwarzany. Przypadki przekroczenia norm mogą zdarzać się incydentalnie.

Zasadniczym zmianom ulegnie topoklimat terenów obecnie niezabudowanych, które projekt Studium przeznacza pod funkcje mieszkaniowe, usługowe i produkcyjno-składowe.

Ustalenia obowiązującego planu przewidują indywidualne i zbiorowe systemy zaopatrzenia w ciepło przy zastosowaniu paliw niepowodujących przekroczenia dopuszczalnych emisji zanieczyszczeń, w związku z czym nie prognozuje się takiego oddziaływania, które mogłoby spowodować niedotrzymanie standardów środowiskowych w zakresie oddziaływań na powietrze atmosferyczne.

Nowe zagospodarowanie zmodyfikuje warunki topoklimatyczne. Po realizacji zabudowy i wprowadzeniu powierzchni sztucznych zasadniczej zmianie ulegną stosunki termiczne – zwiększy się kontrast temperatur w czasie pogody słonecznej. Zabudowa kubaturowa, zieleń wysoka będą wpływały na zmianę warunków wietrznych – zmiany kierunków wiatrów, powstawanie lokalnej cyrkulacji powietrza, zmniejszanie lub zwiększanie prędkości wiatru.

Znaczna część urządzeń i obiektów będzie emitowała pewną dawkę ciepła do otoczenia, natomiast wzrost powierzchni pokrytej utwardzonymi nawierzchniami spowoduje większe jego kumulowanie.

6.3.5 Przewidywane oddziaływania na powierzchnię ziemi

Oddziaływanie na glebę i powierzchnię terenu będzie wynikiem różnych form użytkowania terenu. Zaburzenia struktury gruntu i gleby nastąpią w miejscach budowy obiektów kubaturowych, infrastruktury technicznej i budowy dróg. Będą one miały charakter trwały. Znaczące przekształcenia wystąpią na skutek zainwestowania terenów rolnych. Na terenach tych w związku z realizacją zainwestowania nastąpi zabudowanie powierzchni materiałami nieprzepuszczalnymi. Grunt zostanie częściowo zniwelowany, a powierzchniowa warstwa gleby zniszczona i zastąpiona gruntem antropogenicznym.

6.3.6 Zagrożenia poważną awarią

Poważna awaria, zgodnie z definicją ustawową, to zdarzenie, w szczególności emisja, pożar lub eksplozja powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w którym występuje jedna lub więcej substancji niebezpiecznych prowadzących do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Ochrona środowiska przed poważną awarią, zwaną dalej "awarią", oznacza zapobieganie zdarzeniom mogącym powodować awarię oraz ograniczanie jej skutków dla ludzi i środowiska.

W obszarze objętym analizą nie znajdują się zakłady o zwiększonym i dużym ryzyku (ZDR, ZZR) wystąpienia poważnej awarii, jak również zakazuje się lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zagrożenie

wystąpienia poważnej awarii może nastąpić na skutek transportu substancji niebezpiecznych drogami. Kwestie te regulują przepisy szczególne.

6.3.7 Przewidywane oddziaływania na krajobraz

Znaczące przekształcenie krajobrazu w wyniku realizacji zmiany planu nastąpi na obszarach 30 i 33, na których wybudowane zostaną nowe obiekty, w otoczeniu których pojawi się zupełnie inna szata roślinna. W przypadku obszaru nr 30 krajobraz terenów otwartych zastąpi krajobraz zurbanizowany zamknięty, charakterystyczny dla terenów związanych z produkcją rolną – zwierzęcą. Na obszarze nr 33 krajobraz zielony typowy dla ogrodów działkowych, zastąpi krajobraz terenów zurbanizowanych zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

6.3.8 Przewidywane oddziaływania na obszar Natura2000 „Dorzecze Parsęty”

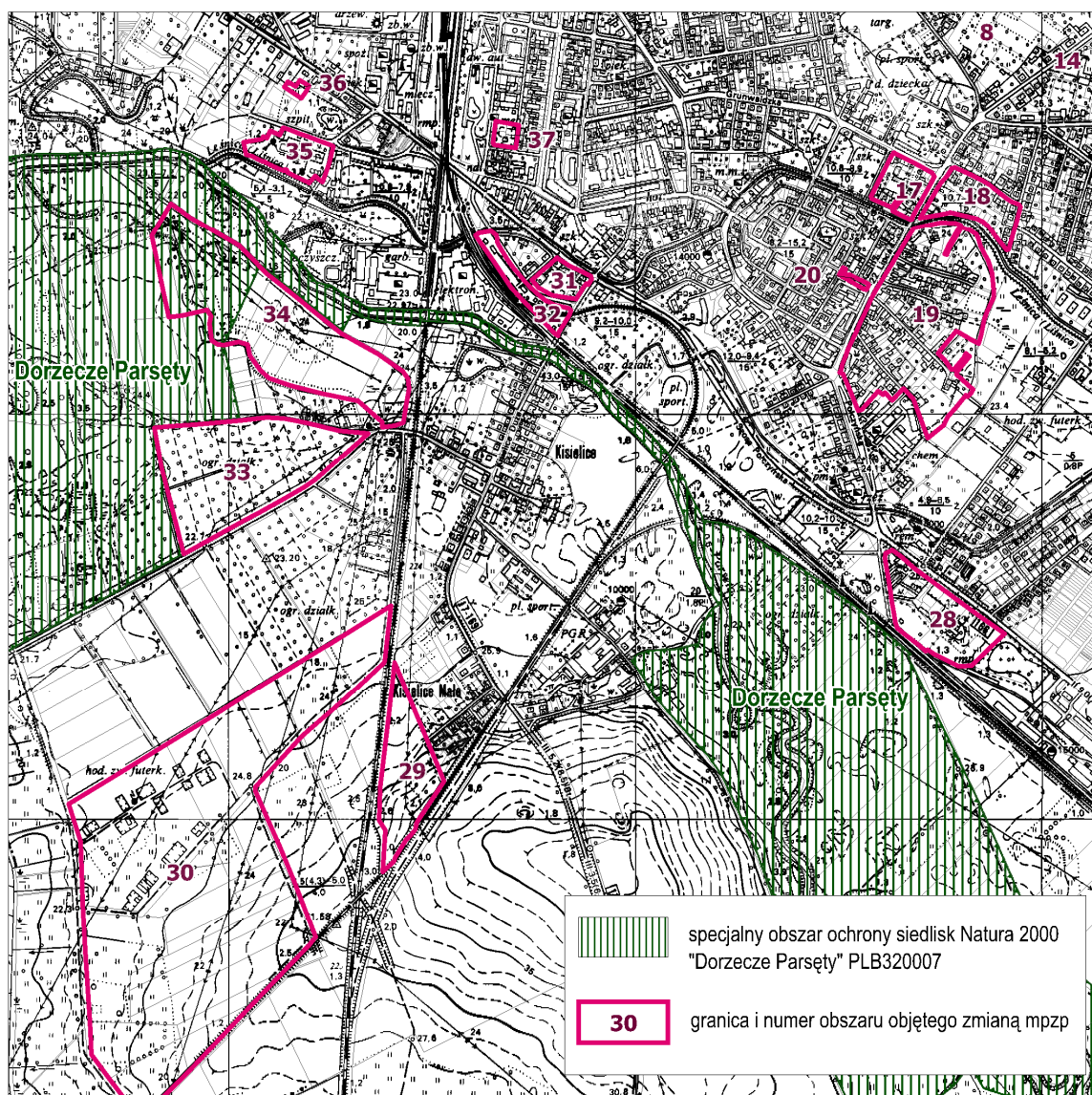
W sąsiedztwie obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty” położone są tereny objęte zmianą planu nr 28, 32, 33 i 35, natomiast zachodnia część terenu nr 34 położona jest w jego granicach.

Przepisy prawne dopuszczają możliwość prowadzenia działalności gospodarczej w granicach obszarów Natura 2000, ale pod warunkiem, że nie zagraża ona zachowaniu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin lub zwierząt, ani nie będzie wpływać w sposób istotny negatywnie na gatunki roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Prognoza istotności oddziaływania czynników mogących potencjalnie negatywnie wpływać na obszary Natura 2000 opiera się na oszacowaniu ryzyka wystąpienia oraz natężenia (zakresu) możliwych zmian w kluczowych wskaźnikach determinujących integralność obszaru Natura2000, tj.:

- zmniejszenie powierzchni podstawowych siedlisk lęgowych i żerowiskowych kluczowych gatunków, przede wszystkim wilgotnych obniżeń, enklaw łąkowych, zadrzewień i zakrzewień (w szczególności starodrzewów lęgowych) oraz zbiorników wodnych;
- zwiększenie fragmentacji siedlisk kluczowych gatunków;
- zmniejszenie liczebności lokalnych populacji kluczowych gatunków ptaków lęgowych i przelotnych;
- zmiany jakości i ilości wód powierzchniowych oraz zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych;
- zmiany użytkowania gruntów wynikające z realizacji zagospodarowania, w szczególności zabór terenów zielonych pod zabudowę.

W celu określenia potencjalnego oddziaływania na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 na etapie Prognozy przeanalizowano dostępne materiały oraz obserwacje z przeprowadzonych wizji terenowych.

Rys 2. Obszary objęte zmianą planu w położone w sąsiedztwie Obszaru Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”..

Obszary nr 28, 32 i 35 położone są ok. 100 m od granicy obszaru Natura 2000. Są to tereny w większości od lat zagospodarowane i intensywnie zurbanizowane. Na stosunkowo niewielkich powierzchniach niezagospodarowanych występują tereny zdegradowane (wysypiska gruzu, śmieci) z dominującą roślinnością ruderalną. Analizowana zmiana planu nie modyfikuje możliwości zagospodarowania tych terenów w sposób istotny dla środowiska.

Z „Dorzeczem Parsęty” graniczy obszar nr 33. Analizowana zmiana planu modyfikuje przeznaczenie funkcjonalne części terenu ogrodów działkowych pod funkcję mieszkaniową jednorodzinną, stanowiącą kontynuację funkcji zlokalizowanej na sąsiednim obszarze. Bezpośrednio przylegające tereny położone w granicy obszaru

Natura 2000 użytkowane są jako ogrody działkowe, las, droga. Las przylega do obszaru objętego zmianą na długości 100 m. Zmiana funkcjonalna nie spowoduje powstania nowych źródeł antropopresji.

W sąsiedztwie powyższych obszarów nie stwierdzono występowania siedlisk i gatunków, dla których wyznaczono obszar Natura 2000 „Dorzecze Parsęty”.

W „Dorzeczu Parsęty” położona jest zachodnia część obszaru nr 34. W waloryzacji przyrodniczej stwierdzono występowanie pojedynczych stanowisk zwierząt objętych ochroną w tej części obszaru zmiany, w tym derkacza – gatunku wymienionego w SFD dla „Dorzecza Parsęty”. Analizowana zmiana planu polega na dodaniu w ustaleniach szczegółowych zapisów w celu ich uczytelnienia, nie wprowadzając możliwości nowego zagospodarowania. W związku z tym zmiana nie będzie miała wpływu na zwiększenie możliwości ewentualnego zagospodarowania.

Istotne cechy analizowanych terenów elementarnych z punktu widzenia ich ewentualnego oddziaływania na obszary Natura 2000 SOO „Dorzecze Parsęty”:

- obszary nr 28, 32, 33 i 35:
 - położone są poza granicami „Dorzecza Parsęty” i są od lat użytkowane i zagospodarowane,
 - nie stanowią zaplecza pokarmowego (żerowisk) dla gatunków zwierząt, dla których wyznaczono „Dorzecze Parsęty”,
 - w ich sąsiedztwie nie występują siedliska, dla których wyznaczono „Dorzecze Parsęty”,
- obszar nr 34, którego fragment znajduje się w granicach „Dorzecza Parsęty”:
 - zmiana zapisów ustaleń szczegółowych ma charakter redakcyjny, nie dopuszczający nowego zagospodarowania w stosunku do obowiązującego planu – ustalenia planu obowiązującego na dzień sporządzania prognozy nie zakazują realizacji urządzeń i budowali wodnych.

W związku z powyższym analizowana zmiana planu zagospodarowania nie spowoduje oddziaływania na SOO Dorzecze Parsęty, ponieważ:

- nie spowoduje likwidacji terenów lęgowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie spowoduje likwidacji terenów żerowiskowych istotnych dla gatunków zwierząt,
- nie będzie miało wpływu na siedliska oraz stanowiska roślin, dla ochrony których go wyznaczono.

7 Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W trakcie analiz ustaleń zmiany planu stwierdzono brak negatywnych oddziaływań tych zmian na środowisko, a w szczególności na obszary chronione. Zagospodarowanie poszczególnych terenów zgodne z ustaleniami planu oraz zgodny z obowiązującymi przepisami, w szczególności dotyczącymi środowiska, nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze i nie spowoduje degradacji środowiska przyrodniczego.

Zmiana planu nie dotyczyła ustaleń ogólnych, w których zawarto warunki zaopatrzenia we wszystkie niezbędne media infrastruktury technicznej oraz usuwania nieczystości i unieszkodliwiania ścieków, ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. W objętych zmianą ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych obszarów zawarto warunki dotyczące:

- wielkości i charakteru zabudowy;
 - maksymalnej powierzchni zabudowy;
 - minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- zgodnych ze standardami zapewniającymi rozwój społeczno-gospodarczy przy maksymalnej ochronie środowiska w obszarach zurbanizowanych.

Do ogólnych działań ograniczających negatywne oddziaływanie realizacji ustaleń planu na środowisko należą następujące zasady:

- w czasie realizacji inwestycji prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy, w tym zwłaszcza w miejscach styku z ekosystemami szczególnie wrażliwymi na zmiany warunków siedliskowych;
- stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych;
- dostosowanie terminów prac do terminów rozrodu zwierząt – terminy prowadzenia robót powinno się dostosowywać do wymagań ochrony środowiska, tak by nie powodować zbyt dużych zaburzeń w warunkach bytowania fauny, szczególnie w okresach lęgowych.

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na integralność obszaru NATURA 2000. W związku z tym nie proponuje się rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz jego integralność.

8 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Analiza skutków realizacji postanowień planu będzie dokonywana w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych dla obszaru miasta Koszalin. Obowiązek wykonywania takiej analizy wynika z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), zgodnie z którym organ sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady gminy do przeprowadzenia analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu.

Wpływ skutków realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w zakresie jakości poszczególnych elementów przyrodniczych i ich zmian, dotrzymania standardów jakości środowiska, określenia obszarów występowania przekroczeń kontrolowany będzie w ramach państwowego systemu monitoringu środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane są w rocznych raportach o stanie środowiska województwa zachodniopomorskiego. Istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i przyrody będzie monitorowanie w zakresie jakości wód podziemnych i powierzchniowych, stanu i składu szaty roślinnej, warunków bytowania przedstawicieli świata zwierząt.

9 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie skutkować oddziaływaniem o zasięgu transgranicznym. Dokument nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.